

РЕШЕНИЕ

№ 7292

гр. София, 01.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8943** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на А. Х. А. от [населено място] срещу Решение №3089/09.08.2022 година, постановено по н.а.х.д.№16983/2021 година по описа на СРС,115 състав, потвърждаващо Електронен фиш,серия К №4509067/13.01.2021 година на СДВР, с който на А. Х. А. е наложена глоба в размер на 300 лева на основание чл.189,ал.4,вр. с чл.182,ал.2,т.4 от ЗДВП за извършено нарушение на чл.21,ал.2 от ЗДВП.

Развитите в жалбата оплаквания са за неправилност и незаконосъобразност на оспореното съдебно решение. Сочи се още, че Електронният фиш не съдържа място на извършване на нарушението, не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, което е довело до съществено ограничаване правото на защита на наказаното лице, а отделно от това в Електронния фиш е посочено, че е собственик на МПС, което не е така. Твърди се още, че не е ясно къде точно е заснето МПС и неговият номер е неясен, като не може да се установи точно кое превозно средство е заснето, като изготвеният Протокол не отговаря на изискванията на Приложение към чл.10 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Посочва се още, че нарушението не е доказано,

още повече, че не е ясно на въпросната дата дали той е управлявал МПС или друго лице. Искане се отменя на Решението и отменя на електронния фиш.

В съдебно заседание, касаторът- А. Х. А. редовно и своевременно призован, не се явява и не изпраща представител. Съображенията относно неправилността на съдебното решение развива и в представените по делото писмени бележки.

Ответникът по касация- СДВР, редовно и своевременно призован, не изпраща представител. Съображенията относно неоснователността на жалбата развива и в представените по делото писмени бележки.

СПП редовно и своевременно призована, се представлява от прокурор К., който желае да се потвърди първоинстанционното съдебно решение.

Административен съд-София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Анализирайки всички събрани доказателства, обосновано СРС приел, че на 13.01.2021 година в 13 часа в [населено място] е съставен Електронен фиш серия 4635404 затова, че на същата дата в [населено място] на Околовръстен път до Бензиностанция“ Ш.“- К. с посока на движение [улица]към [улица]при ограничение на скоростта за извън населено място, въведено с пътен знак В-26 от 50 км/ч е установено движение на лек автомобил Д. Сандеро с регистрационен номер СВ 1251ММ със скорост от 90 км/час, като ползвател е посочен Д. С. С. – представител на фирма“ Чез Електро България“ ЕАД.

След връчване на Електронния фиш, на дата 20.01.2021 година Б. Криводолска в качеството на законен представител на собственика на превозно средство с регистрационен номер СВ-1251ММ марка Д., модел Сандеро е депозирана Декларация, в която е посочен, че на дата 13.01.2021 година в 08,30 часа е предоставила въпросното превозно средство от 08,30 часа за ползване от А. Х. А. и на въпросната дата и час МПС е било във владение на въпросното лице, като превозното средство е било върнато в 17,00 часа на 13.01.2021 година и не е била уведомена за допуснатото нарушение на ЗДВП.

Този Електронен фиш след депозиране на Декларацията е анулиран и е издаден Електронен фиш серия К №4509067/13.01.2021 година, с който на касатора за извършено нарушение на чл.21, ал.2 от ЗДВП- при ограничение на скоростта, въведено с пътен знак В-26- 50 км/ч за извън населеното място, същият на цитираното по-горе място се е движил със скорост от 90 км/ч. Скоростта е установена с мобилна система за видеоконтрол АТСС TFR1-М 575.

От разпечатка от паметта на техническо средство, която е веществен доказателство, изготвено по реда на чл. 189, ал. 15 ЗДВП, се установява, че на процесната дата е заснет лек автомобил „ Д. Сандеро“ с рег. [рег.номер на МПС], като е засечена скорост на движение на същия автомобил от 90 км/ч, като са записани датата, часът, посоката на движение, фиксираната скорост и е сниман регистрационният номер на автомобила, който съвпада напълно с този, посочен като управляван от касатора и предоставен му за ползване от „ Чез Електро България“ ЕАД на въпросната дата, а

АТСС за наблюдение и регистрация на пътни нарушения е одобрена и вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване, със срок на валидност на одобряването 24.02.2020 година, като същата е преминала последваща проверка на дата 01.09.2020 година.

Правилен е изводът на СРС, че при издаване на електронния фиш не са допуснати нарушения. Чл. 189, ал. 4 ЗДвП сочи, че при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган, на нарушителя се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от Министъра на вътрешните работи.

"Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства. По дефиниция, електронният фиш не носи подпис на издателя си, поради което въпросът за компетентността на определено лице не се поставя. В него следва да бъде отразена само структурата на МВР, на чиято територия е установено нарушението, което в случая е сторено, т.е. не е налице законово изискване да бъде посочено лицето, издало електронния фиш.

В конкретния случай, касаторът изобщо не е оспорил нито посоченото място на нарушението, нито предвидената максимална скорост за движение от 50 км/ч пред СРС въведено с пътен знак В26. Неоснователен е доводът на касатора, че в Електронния фиш погрешно е посочено, че същият е собственик на автомобила, защото от приложения Електронен фиш/ който е по образец ясно е посочено като бланка- собственик на превозното средство, ползвател, а от доказателствата по делото е видно, че Електронният фиш е издаден на името на касатора не като собственик на превозното средство, а като лице, което го е ползвало на дата 13.01.2021 година, още повече, че при връчване на електронния фиш, същият не е направили възражение и не е депозирал декларация, че на въпросната дата, въпросното МПС е било управлявано от друг водач. Обстоятелството, че в Електронния фиш липсва отбелязване пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва, което е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, не е основание за незаконосъобразност на Електронния фиш, защото сред реквизитите на Електронния фиш няма изискване за посочване, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва. Наред с това, срокът и органът, пред който може да се обжалва Електронният фиш засягат сроковете за обжалване, но не водят до нарушаване на административно- производствените правила при издаване на Електронния фиш.

Неоснователен е и доводът на касатора, че посочената скорост на движение не е на управляваното от него МПС, защото по делото не се съдържат доказателства в този смисъл. Наред с това, неоснователно е твърдението на процесуалния представител на касатора, че в приложения Протокол за извършване и заснемане на нарушението, и в самия Електронен фиш няма посочено конкретно място на извършване на

нарушението, защото както в Протокола, така и в Електронния фиш ясно са посочени мястото на извършване на нарушението, посоката на движения на автомобила и заснетата скорост. Наред с това, в самия Протокол е посочено, че нарушението е заснето на 150 метра от поставения знак за въвеждане ограничението на скоростта, посочено е и мястото на нарушението, приложен е снимков материал, който установява номер на МПС. Наред с това, от приложения Протокол и в самия снимков материал са посочени G. координатите на нарушението и същото е съпроводено с ясно обозначение на мястото на заснемане на нарушението.

Обстоятелството, че касаторът не може да установи ясно номера на МПС по никакъв начин не може да доведе до извод, че той не е управлявал въпросното МПС на въпросната дата. Наред с това, установяването на скоростта е извършено с АТСС, която е преминала последваща проверка на дата 01.09.2020 година и съгласно Заповед № А-619/11.09.2018 година на Председател на ДАМТН за периодичността на последващите проверки на средствата за измерване, които подлежат на контрол за скоростомерите срокът на валидност на последващата проверка е една година. В този смисъл неоснователен е доводът на процесуалния представител на касатора, че няма доказателства за техническата изправност на АТСС.

СРС е анализирал не само приложените доказателства, но и относимите правни разпоредби, като е отговорил на всеки един довод в жалбата и най-вече е отчел, че условията и реда за ползване на средството за измерване, представляващо автоматизирана техническо средство и система за контрол на правилата за движение по пътищата, са уредени в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата, издадена на основание законовата делегация на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП. Техническото средство, с което е засната скоростта на движение на автомобила на касатора е от утвърден тип, преминало е последваща техническа проверка от компетентен орган, което се установява от протокола за проверката му от месец септември 2020 година и удостоверението за одобрен тип, което пък води до извод, че АТСС е отговаряло на изискванията на чл. 4, ал. 1 и 3 от Наредба №8121з-532 от 12.05.2015 година на МВР и електронният фиш отговаря на изискванията на нормата на чл. 3 от Наредбата за нарушение на правилата за движение, установено чрез ползване на АТСС. СРС е анализирал отбелязването в Протокола за използване на АТСС, отчел е, че измерването е извършено в стационарен режим, според изискванията на чл. 9, ал. 2 от Наредбата и за извършеното измерване е съставен протокол в съответствие с изискванията на чл. 10, ал. 1 от Наредбата и приложението, попълнен с необходимите реквизити и на тази плоскост е приел за неоснователни възраженията на жабоподателя за недопустимост на събраните доказателства посредством преносима система за контрол на скоростта на моторни превозни средства, а измерването с техническото средство е извършено при спазване на процесуалните изисквания и резултатът от същото представлява допустимо доказателство.

Обоснован е изводът на СРС, че максимално разрешената скорост за движение е била въведена с пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта- 50 км/ч според чл. 21, ал. 2 от ЗДвП за извън населеното място- факт, установяващ се от снимката, изготвена по повод направеното измерване, измерената скорост на движение е 90 км/час за извън населеното място.

След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в

него, то съвсем законосъобразно е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора и му е наложена санкция в предвидения от закона размер по чл.182,ал.2,т.4 от ЗДВП- глоба в размер на 300 лева/ алинея втора, т.4 на чл.182 от ЗДВП, според която водач, който превиши разрешената скорост извън населено място, се наказва, както следва- т.4. (изм. - ДВ, бр. 54 от 2010 г., изм. - ДВ, бр. 10 от 2011 г., изм. - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) за превишаване от 31 до 40 km/h - с глоба 300 лв.;

Така определеното наказание е справедливо и съответно на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в чл.12 от ЗАНН и преди всичко да се поправи и превъзпита нарушителят към спазване на установения правен ред.

Като е достигнал до този извод в посока потвърждаване на Електронния фиш, СРС е постановил едно правилно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора, претенцията на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна и в негова полза следва да се присъди такова в размер на 80 лева. Нормата на чл.63 от ЗАНН е изменена, като е създадена нова ал.3(Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г. -29.11.2019 година в сила от 03.12.2019 година/, сочеща, че в съдебните производства по ал. 1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на [Административнопроцесуалния кодекс](#).. Алинея четвърта на чл.63 също нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г от 29.11.2019 година.), постановява, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съобразно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В алинея 5/ на чл.63 от ЗАНН/Нова - ДВ, бр. 94 от 2019 г.) е доуточнено, че в полза на юридически лица или еднолични търговци се присъжда и възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на [чл. 37 от Закона за правната помощ](#). В Чл. 37. (1) от Закона за правната помощ е визирано, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в Наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП.

В ЗАНН няма преходни и заключителни разпоредби, които да уреждат началния момент на действието на нормите на чл.63,ал.3-5 от ЗАНН, които са нови и дали същите се прилагат и за започналите производства преди влизане в сила на нормите, с оглед на което настоящият съдебен състав намира, че нормите са приложими и по отношение на касационното производство, образувано на дата 30.09.2022 година пред АССГ и на ответника по касация следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, сочещ, че възнаграждението за защита в производства по [Закона за административните нарушения и наказания](#) е от 80 до 120 лева. Тъй като производството е по ЗАНН, то възнаграждението на юрисконсулта следва да бъде определено именно по реда на тази разпоредба. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което не е взел участие юрисконсулт М. Д., но преди съдебното заседание е депозирал писмени бележки, делото не се

отличава с фактическа и правна сложност/ не предполага полагане на специални усилия от страна на юрисконсулта за запознаване с делото и изразяване на становище по него, при което настоящият състав намира, че полагащото се възнаграждение на юрисконсулта следва да бъде определено в размер на 80 лева за касационно производство и този размер е справедлив и съответен на оказаната правна помощ. Касаторът следва да бъде осъден да заплати в полза на ответника по касация юрисконсултско възнаграждение именно в този размер от 80 лева. Крайният момент, в който може да бъде заявено присъждането на разноски е устните състезания- аргумент от разпоредбата на чл.80, ал.1 от ГПК, приложим по силата на преpraщачата норма на чл.144 АПК-/Страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. Денят на устните състезания е крайният момент, в който страната може да поиска присъждане на разноски, а не в по-късен момент. Съдебните разноски са разходите на страните, произтичащи от участието им в административното производство. Всяка от страните по делото е отговорна за направените разноски. Отговорността за разноски по принцип е обективна/ безвиновна/, защото загубила спора страна отговаря за разноски, дори ако е положила най-голямо старание да води процеса добросъвестно. Съгласно разпоредбата на чл.81 от ГПК, по присъждането на разноски, съдът се произнася във всеки акт, с който приключва разглеждането на делото в съответната инстанция. Задължението за разноски произтича от неоснователно предизвикания правен спор и тежестта за тях е за страната, която неоснователно е предизвикала същия.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА РЕШЕНИЕ №3089/09.08.2022 година, постановено по н.а.х.д.№16983/2021 година по описа на СРС,115 състав.

ОСЪЖДА А. Х. А. ОТ ГР. Х. ДА ЗАПЛАТИ НА СДВР СУМАТА ОТ 80 ЛЕВА ЮРИСКОНСУЛТСКО ВЪЗНАГРАЖДЕНИЕ ЗА КАСАЦИОННО ПРОИЗВОДСТВО.

РЕШЕНИЕТО Е ОКОНЧАТЕЛНО.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.